

Вітаю вас у Любечі, я — Нестор Літописець,
Біля храму, друже, на хвилинку зупинися.
Історію цього міста тобі розповім,
Описаного мною у Повісті временних літ.

За однією легендою це місто назвали
Іменем дружини чернігівського князя Любави.
За іншою – іменем князя Люба,
Серцю якого це місто стало любе.

А зараз біля храму уважно подивися —
На залізнму паркані жовта є таблиця.
Зміст написаного ретельно прочитавши,
Порахуй скільки років собор будувався. 25

Цей собор є пам'яткою доволі унікальною,
Граф Милорадович його звів як усипальницю.
Архітектурно він вважається купольною ротондою
На шістнадцять колон у стилі тосканського ордера.

Всередині церкви, що зовні червона,
Є список ікони Богородиці чудотворний,
Завдяки якій сім'ю м'ясника було врятовано,
А її явлення XI століттям датовано.

Від храму «кам'янушкою» вліво рушай,
Місцеві між собою бруківку так називають.
Увесь час прямо і вниз іти тобі,
Щоб цифру 13 знайти на стовпі.

А далі дороги тримайся ліворуч,
І так скоро вийдеш на Замкову гору.
Там при вході зліва на камені червоному
Дату першої згадки про Любеч зафіксовано 26

На звороті побачиш, дослідження науки
Цього місця проведені академіком 5 12 22

Тепер гранітною стежкою вгору рушай,
Тут на узвишші тебе я чекаю.

Я довго сиджу тут на постаменті,
В літопис нотую важливі моменти.
Шість барельєфів у бронзі князів,
Що розповідають про Любецький з'їзд.

Він відбувся у році 1097-му,
Де розподіл землі був мирно зафіксований,
Щоб покласти край кривавим міхусобицям
І спільно рушити у похід на половців.

Повертаймось до площі, з якої починали.
Там нас зустрічає Мал Любечанин —
Древлянський князь, дід Володимира Великого,
Загалом був мужнім та хоробрим чоловіком.

Навіть до княгині Ольги сватався невдало,
Вона ж, розгромивши древлян, його в Любеч заслала.
Він тут в обладунках з щитом та мечем,
І палає на грядях вогнем. 1

Поруч його діти — Малуша й Добриня,
Перша була ключницею Ольги-княгині.
Від князя Святослава народила сина
Володимира – хрестителя Русі-України.

Прямий повз обеліск між високих дерев,
Де маленький князь Ігор і опікун Олег.
З мого літопису уривок тут вкарбовано,
Із каменя перепиши сюди останнє слово 13 23

За скульптурою малюнок вас зустріне радо,
Це гніздо родинне родини Милорадовичів.
Тепер тут місцевий 14 6 культури,
Що око милує своєю архітектурою.

12 колон білих тягнуться вгору
І графську родину уособлюють гордо.
Граф Григорій Олександрович, голова родини,
Досліджував історію і родоводи України.

Організатор І Чернігівської архівної комісії,
Був активним чоловіком і не сидів на місці.
Автор праці «Любеч і його святині»
Та інших про історію Лівобережної України.

Праворуч зустрічає Антоній Печерський,
Цікаву історію про нього маю на черзі.
У Преподобного молебні складені долоні,
Колись був у Палестині і двічі на Афоні.

Створив найдавніший печерний монастир,
До нього невдовзі ми зможемо дійти.
Спершу в Любечі, а потім заснував
Всім відому Києво-Печерську Лавру.

За Антонієм відразу оглядовий майданчик,
З якого озерце, ліси і Дніпро ти побачиш.
Як натішишся видом, лишай цю локацію
І таблицю шукай на високій акації

Усі князі тут дивляться різко й величаво,
Серед них третій — 21 3 4 19

Тепер необхідно, щоб ти ім'я знайшов,
Скульптором пам'ятника був 8 2 9 18

Скористайся нагодою, подивись на всі боки,
Тут з гори видно краєвид широкий.
Якщо маєш раптом таке ти бажання,
Зроби селфі на згадку про своє тут перебування.

А тепер до «кам'янушки» повертай назад
І від неї бери вправо, де білі стенди в ряд.
Там 11 16 церква на третій світліні —
Зруйнована більшовиками, не збереглась донині.